sehol semmi menedék.”
Szavaink közt lélegzetvételnyi kis halál-zugok.
Valahol most vajúdik valaki,
valahol megkondítják a lélekharangot.
Mi már kivajúdtuk magunkat.
Váltottunk valutát, rendszert, bugyit.
S istentelenül félünk a szenvedéses haláltól.
Franciakrémest és capuccinót rendelünk
a Gina Cukrászdában,
eltörünk egy Julius Meinl csészét.
Fogyóeszköz – mondják, összeseprik, s mi arra gondolunk:
mi is azok vagyunk, bennünket is összeseper majd valaki.
Arcunkat odatartjuk egy játszótéri hintázónak,
majd eltűnünk hirtelen
a krisztinavárosi késő délutánba.

JELENTÉS

Táváris ucsínyelnicá –
ébernek kell lenni,
ébernek, ébernek,
százkarú a policáj,
elvisznek, elvisznek,
aszúvá érlelődik a kor,
nem hisznek, jelentem, nem hisznek
sem neked, sem nekem,
csak kikötnek, csak kikötnek,
majomkoporsóban a világbéke
teste, jelentem, a teste,
tobozmennyországban Fibonacci
csücsül, jelentem, csücsül,
soha nem voltam még ennyire
ellenszegült, ellenszegült,